

Der er mindre og større Stater, der ikke kunne vise deres Flag paa fremmede Steder, og hvis Handel og hvis Undersaatter dog paa ingen Maade savne i alt Fald en ligesaa virksom Besskyttelse som vore. Det Formaal med Flaaden, at den skulde kunne blokere fjendtlige Havne, er — det kan Tænkningen overbevise os om, og det har Erfaringen maattet lære os —, selv om vi kunde udføre det, i Grunden spildt Gjerning; thi den Skade, det Afbræk, vi derved have tilspøiet vore Modstandere, have vi maattet betale ved Opgjørelsen. Men en saadan Blokering af fjendtlige Havne og til Exempel Nordthyslands Krigshavne, er allerede i dette Dieblis over vor Ene, og det kan med Bestemthed forudsiges at ville være umuligt for os, naar Krigens Dieblis atter maatte komme. Der er sagt, at vore Skibe i det Hele taget ikke ere af de største Dimensioner, at de kun ere søgaaende i den Forstand, at de kunne gaae i Østersøen, Storebelt og Sundet. Dette vil maastee netop være et Vidnesbyrd om, hvorledes den naturlige Udvikling af Forholdene tvinger os med Nødvendighed henimod Hylning af det Princip, jeg tillader mig at foresægte; thi medens jeg maa indrømme, at de mere søgaaende Skibe, som vi have, besvære staae langt tilbage, navnlig i Seilhurtighed, for hvad vi kunde ønske, tør jeg paastaae, at for vort egentlige Kystforsvar, hvorom der efter min Overbeviisning ene eller dog allernærmest kan være Tale, ere de lidet bekvemme og meget kostbare. Den ærede sibste Taler har ytret, at man raabte, og jeg raabte paa Monitorer, men at man gjorde dette med Arette, fordi disse Skibe havde en ringe Seilhaftighed og dog et temmelig betydeligt Døbtgaaende. Jeg skal ikke gaae ind paa en vidtløftig Drøftelse af disse Punkter, som forekomme mig at være lidet bevissende; thi det maa være klart for dem, der paastaae, at vor Marines Hovedopgave er den at bidrage til Kystforsvaret, og som forudsætte den sørgelige Kjendsgjerning, at vi ikke kunne vente at holde Søen mod de Fjender, som vi nærmest bør have for Øie, — det maa være klart, siger jeg, at for dem og altsaa ogsaa for mig kan Talen ikke være om saadanne svære døbtgaaende Skibe, som man ogsaa har blandt Monitorerne, men Talen maa natur-

ligviis være om at skabe et Forsvar, der nærmere sig til, hvad Nøden efter 1807 lærte os at gjøre, og hvad vi udførte ved de saakaldte Kanonbaade med stor Nytte og i mine Tanker ikke uden Ære for vort Land og vor Marine. Det er ikke saa, at Monitorerne fortrinsviis maae være store og kostbare; det Slags Monitorer, hvorom der her nærmest maa være Tale, ere hverken i Størrelse eller i Kostbarhed eller i Langvarighed med Hensyn til deres Bygning at sammenligne med, hvad vi allerede have, og hvoraf desto værre det Kostbareste aabenbart kun habes for at sætte os i Forlegenhed; jeg sigter her til „Danmark“, der vistnok, naar Finantsloven kommer for, vil blive Gjenstand for en særlig Forhandling. Jeg troer, at det for enhver dansk Mand i dette Dieblis maa foreligge som Noget, man i høi Grad er opfordret til at betænke, hvorledes man nogenlunde hurtigt og nogenlunde billigt kan skaffe sig ogsaa fra Marinen et betydeligt Bidrag til vort Lands Forsvar. Jeg sigter ikke blot til, at de mindre Monitorer, som man hidtil har kjendt, og paa hvilke man nærmest har tænkt, naar man indtil den allersejeste Tid har talt om Monitorer, stille mindre døbt og føre et saa stærkt Skjts, som man vel kan bringe tilveie, men ogsaa dertil, at man af den store Mand, som har opfundet og først bygget disse Monitorer, og efter hvem Systemet har sit Navn, i den allernæjeste Tid har faaet Haandkrafts-Monitorer, som vel efter al Sandsynlighed ikke egne sig til at gaae til søs i meget haardt Veir og meget svær Søgang, men som dog sikkert egne sig udmærket vel til at operere i Forening med Landforsvaret, støttet af Landforsvaret og støttende dette. Denne Klasse af Monitorer er saa ny i sin Opfindelse, at jeg paa ingen Maade bebrejder enten Marinen eller nogen Anden, at den ikke er anerkjendt og optagen i vor Marine; men jeg troer, at for en liben Stat som vor, der er haardt betrængt og haardt truet, gjælder det om, vel ikke at være foran sin Tid, men i alt Fald at benytte ethvert Middel, der viser sig, til i den kortest mulige Tid at være rustet og krigsberedt. Nu er der det Fortrin ved saavel de mindre, velbekjendte Monitorer, som ved disse Haandkraftsmonitorer, at de